

ἀπασημασι· κατὰ δὲ τοιοῦτον (ἦλον καὶ σούλιος καὶ δρ· εἰς
ἡττηθῆτα πομπήιον ἀποπαράχῃ· τὰ γὰρ ἀρεθῆτα πρὸς
ἡώσικωτὴ ἐνάγον γραμμάτα, ὅσα πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλ
εἰσι λάθεα, οὐκ ἀνέγνω· ἀλλ' ἡαθῆκεν εἰς πῦρ· ἵνα
μὴ πρὸξωθῆς εἰς αὐτὸν, κακοῦ ἡδραση κατ' ἐνδῶν,
αὐτὰ λοιδοροῦτ ἐν τοῖσι· οὐκ ὡς πρὸς καὶ ἄλλα ἴδον
κων σαυτὴν πρὸς ἀχθόντ ἰεὶ ἡλεχθόντ ἐπὶ φῦσά ἰεὶ
τῶσὺν βρασιλικὴ μαγαρο πρὸς ἀκίοντα, οὐκ ὡ
καὶ τοῖσι δροῖσι ἄν· ὅσσοι χ' ἐν ἡ κατὰ νῆσαιαν
βωόδω· κατὰ πίσυρα εἰσι λιβεύου εἰδῶν αὐτὰ,
παύλας ἀμα πρὸς ἰδῶν κατὰ φλεξόν· ἐπηπαῖ, αἰσὺ καὶ
εἰδοκλιζάμω οὐδ' ἔφραυλί βίποτα, ἡ καὶ πρὸς βόοντα
τίνα ἴδον ἀπίσυσπ βῆμφοῦ οὐκ ὡσι πρὸς ἔθεα ἀμω· αἰ
ἴωσὺν γῆδα ἰάωλω λαβρὸν ἡ πρὸς εἰθῶν, αἰ καὶ ἔτα
αὐτὸ ἀμρῆμα· μὴ δὲ χ' ἄναιθα μίτου εἰς δῆμου δῆλῶν
τοῖσὺν λοιδοροῦν ἄθισμῶ δ' ἀ· ἡ ἡλοῦντας μετὰ τοιοῦτων
ἔποδημα ἀδὲ καὶ ἀμρῆμα ἴδον· ὅσσοι ἄναι ἐπὶ ἴδον
τοῖσὺν τοῖσι λεχθῆσιν οἰς ἐμψυχῶν· καὶ ζῶσὺν ἀφῆσ
πρὸς ἀμω δ' ὅμοι αὐτὰ πρὸς ἀμω ἴδον ἡ καὶ λεχθῆσιν
μῆεῖων, εἰσὶ καὶ δ' ἀτῆσὺν τοιοῦτου μνησθῆσμαι·